

Usatiuc-Bulgăr – Ghimpu – Graur - Șoltoianu

România și românii erau priviți și tratați neîntrerupt, de la venirea rușilor în 1792 în Transnistria, cu multă ostilitate de ruși și apoi de sovietici ca fiind un obstacol natural în calea extinderii lor până la Marea Egee și Marea Adriatică. „Tratamentul” a fost unul activ nu pasiv dacă ne gândim la atrocitățile din iunie 1940 până în iunie 1941, s-au dacă privim harta genocidului din Basarabia din primii ani de după cel de al Doilea Război Mondial întocmită de profesorul Larry L. Watts în lucrarea „Ferește-mă Doamne de prieteni”. La granițele României erau permanent trupe de

atac sovietice: 7 divizii în nordul Bucovinei, 6 divizii în Basarabia, 4 divizii în Ungaria, la care trebuie adăugate 12 divizii bulgărești și 6 divizii ungurești toate sub comandă sovietică. Invazia sovietică, bulgărească și ungurească planificată în septembrie-noiembrie 1968 a fost stopată de 3 factori: hotărârea și unitatea românilor și a conducerii de atunci, poziția Chinei și hotărârea președintelui Lyndon B. Johnson și a secretarului de stat Dean Rusk. KGB și GRU direct și prin interpuși local (Ivan Bodiu secretarul partidului de la Chișinău) făceau legea antiromânească în Basarabia cu asupra de măsură în 1968, tocmai când Alexandru Usatiuc-Bulgăr, Gheorghe Ghimpu, Valeriu Graur, Alexandru Șoltoianu au dat un nou avânt mișcării naționale, prin

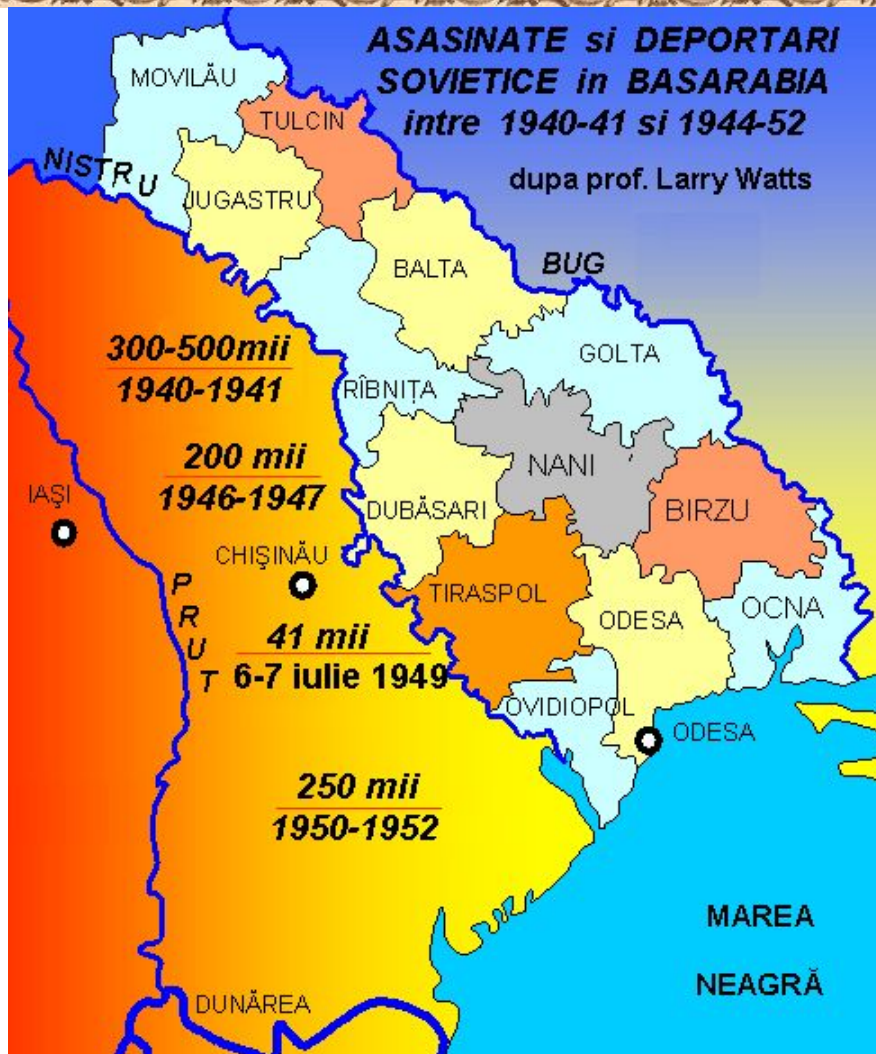
Frontul Național-Patriotic, FNP.

Frontul Național-Patriotic din Basarabia și Nordul Bucovinei înființat în ilegalitate după război, avea drept scop final ieșirea Moldovei din componența URSS, formarea Republicii Populare Moldovenești, unificarea tuturor teritoriilor românești

ocupate de Stalin (Nordul Bucovinei, Sudul Basarabiei), dar și teritoriile locuite de români din stânga Nistrului și unirea ulterioară cu România. Un scop, de etapă, era organizarea de alegeri libere în Basarabia. Limba română pe baza alfabetului latin trebuia să devină limbă oficială. Printre conducătorii FNP din Basarabia erau Alexandru Usatiuc-Bulgăr, Gheorghe Ghimpu și Valeriu Graur. În Bucovina de Nord, mișcarea era coordonată de Alexandru Șoltoianu.

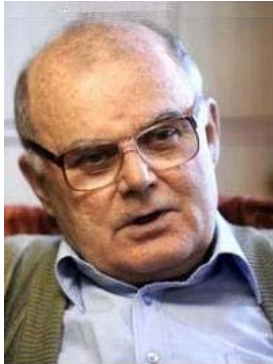
Sub impresia refuzului României, justificat pe baza dreptului internațional, de a participa la intervenția trupelor sovietice și a sateliților lor în Cehoslovacia în 1968, și în ciuda aversiunii furioase a Moscovei față de tot ce era românesc, FNP decide să ceară sprijin României în lupta împotriva ocupantului sovietic. La scurt timp, în primăvara lui 1969, Alexandru Usatiuc-Bulgăr, vine la București, lasă într-o cutia poștală din Gara de Nord un plic cu documente privitoare la activitatea și scopurile FNP

Anul urmator, Usatiuc-Bulgăr mai vine o dată la București, pe 12 iunie 1970, cu această ocazie mergând la Consiliul de Stat al României. Nicolae Ceaușescu, probabil de teama unei provocări a KGB-ului nu-l primește în audiență. Este primit trei consilieri de-ai lui Szilagy (mascat Ion Stănescu, unul din cei 5 care au trădat România KGB-ului, în acea perioadă, adică Drăghici, Pacepa, Doicaru, Szilagy si Iosif Constantin), șeful Consiliului Securității de Stat.

Alexandru Usatiuc-Bulgăr explicând situația românilor de peste Prut și activitatea FNP timp de aproape 4 ore! Mai lasă și o serie de documente spre a fi analizate și

cercetate amănunțit. Pe 30 iunie 1970, printr-o scrisoare strict secretă nr. 14006418, Szilagy, îl informa pe șeful KGB Iuri Andropov, despre vizita cetățeanului sovietic Alexandru Usatiuc-Bulgăr și îi anexează și plicul cu documentele lăsate. Care au fost mobilurile acestei lașități incalificabile, s-a făcut ea cu știrea lui Ceaușescu, cum i s-a prezentat problema secretaturii general deocamdată nu le știm. După arestarea pe 13 decembrie 1971 a lui Alexandru Usatiuc-Bulgăr, la scurt timp, sunt arestați și Gheorghe Ghimpu, Valeriu Graur și Alexandru Șoltoianu. Urmează o anchetă scurtă, dar sălbatică, și dosarul nr. 6648 a lotului Usatiuc-Ghimpu-Graur-Șoltoianu este trimis la Curtea Supremă de Justiție a RSSM. După trei

zile se dă sentința: toți sunt condamnați la mulți ani de închisoare - lagăr corecțional cu regim sever urmați de alți ani de deportare și priver de drepturi civile.

După „decapitarea” liderilor au început marea teroare: persecuțiile tuturor românilor bănuți de a face parte din FNP sau de a avea sentimente românești. O mulțime de tineri basarabeni și bucovineni au fost dați afară din administrație, din învățământ și din sănătate, din producție. Toți românii care au manifestat sentimente naționale cât de firave au fost puși sub urmărire de către KGB și hăituiți. Merită evocată demnitatea exemplară a acestor români din țara lagărelor KGB. Iată un episod povestit chiar de Alexandru Usatiuc-Bulgăr, în lucrarea “Cu gândul la o lume între două lumi”, Ed. Lyceum, 1999: „Avocatul lui Gh. Ghimpu, adus din Leningrad - Vișnevski, a spus aproximativ: „Ghimpu e încă tânăr, fără experiență, a căzut sub influența lui Usatiuc”,

chipurile a fost instigat de mine și eu aș fi vinovat. A rugat ca curtea să țină cont de toate astea și să-i facă o reducere a pedepsei cerute de acuzare. Eu l-am întrebat pe Ghimpu: Asa e? El a răspuns ca nu.”
O.C